

Raspored sv misa

4. nedjelja kroz godinu

08:00 Na nakanu (Livaja), Kata Hodak, Miroslav Tatić
11:00 † Suhopolje

PONEDJELJAK
Sv. Blaž, Vlaho, Tripun

17:30 Nikola, Ante, Bodizena Štafanac, Maja Kožić

UTORAK
Sv. Andrija Corsini

17:30 *Na čast Gospi (Puškarić)*

SRIJEDA
Sv. Agata

17:30 Saša, Vinko Fištović

ČETVRTAK
Sv. Pavao Miki

08:00 Na nakanu

PETAK
Maksim, Julijana

17:30 Ivka i Luka Topalović, Anda Samardžija, na nakanu

SUBOTA
Sv. Jeronim Emiliani

08:00 *Na čest sv. Anti*

4. nedjelja kroz godinu

08:00 Stjepan Sobol, Damir Viljevac
11:00 † Suhopolje

- Crkveni tisak: Glas koncila, MAK, Marija
- Uređenja crkve: K. Tomislava (neparna strana)
- Sv. mise u četvrtak i u subotu u 08:00
- Biskupijsko hodočaće: Tragovima hrvatske marijanske pobožnosti u Mađarskoj (14 -16 travnja)
- Godina Riječi Gospodnje

MOLITVA U GODINI BOŽJE RIJEĆI

Nebeski Oče!

Ti nisi daleki Bog šutnje.

U stvaranju svijeta progovorio si nam
svojom svemoćnom riječju,
objavio se u povjesnim događajima,
dao nam prepoznati svoje lice

u utjelovljenoj Riječi, Isusu Kristu,
očitovao svoju ljubav u njegovoj muci, smrti i uskrsnuću,
i uveo nas u puno zajedništvo božanskog života.

Molimo te, da u Svetom pismu prepoznajemo tvoj govor,
otkrivamo objavu velikih djela spasenja,
razmatramo ih u srcu,
te obasjani nebeskim svjetлом,
ostvarujemo tvoj naum o nama.

Daj da moćna Kristova riječ
u svem bogatstvu trajno prebiva u nama.
U nastojanju oko vjernosti kršćanskom poslanju
u Požeškoj biskupiji

neka nas prati ponizna Djevica Marija,
Majka tvoga Sina i naša Majka.

Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Solidarnost u slabosti

Radost je skriveni dar supatnje. Čini se nevjerljivim da supatnja može donijeti radost. Pa ipak, biti uz osobu koja trpi, koja je u očaju, dijeliti s prijateljem trenutke tjeskobe i nesigurnosti... Takva iskustva donose duboku radost.

Ova solidarnost je često u slabosti, slomljenosti, ranjivosti, ali nas ona vodi u središte radosti koje se sastoji u tome da svoje čovještvo dijelimo s drugima.

Riječi koje nas hrane

Kad razgovaramo jedni s drugima, onda je to najčešće o tome što smo učinili, što upravo sada činimo ili što namjeravamo činiti. Često kažemo: »Onda, što ima novoga?«, a očekujemo da jedni druge pobliže izvijestimo o našoj svakodnevici. Ali bismo koji put željeli čuti i nešto drugo: da nam netko kaže: »Danas sam već mislio na tebe!«, ili: »Nedostaješ mi!«, »Bilo bi lijepo da si uvijek tu!«, ili čak: »Zaista te volim!«. Makar nije uvijek lako ovo izgovoriti, ipak takve riječi mogu produbiti naše uzajamne odnose.

Reći nekomu: »Volim te«, ma kojim riječima, uvijek je radosna vijest. Nikome neće pasti na pamet da na to odgovori: »Lijepo, već sam to i prije znao, nisi mi to morao ponavljati!« Riječi potvrde, privrženosti i ljubavi su kao kruh. Trebamo ih iz dana u dan. One nas drže iznutra na životu.

Poučna priča**SVAKI DAN**

Gazanija, nježan cvijet prekrasnih boja, danonoćno je čeznula za pčelama, ali nijedna nije sletje-la na njezine latice.

Tomu unatoč, cvijet je sanjao njihov dolazak. U dugim noćima zamišljaо je nebo puno pčela kako silaze da ga nježno poljube. Zahvaljujući snovima, mogao je dočekati kraj dana kad je o zalazu sunca zatvarao svoje latice. Jedne noći siđe mjesec i, znajući za usamljenost poljskog cvijeta, upita: »Zar se nisi umorio od čekanja?« »Umorio sam se, ali moram se i dalje boriti.« »Zašto?« »Zato što ću uvenuti ako se zatvorim.«

U trenucima kada samoća uništi sva očekivanja, jedini način da se ustraje jest i dalje cvjetati.

Kako bismo trebali zamišljati vječni život?

Katekizam Katoličke Crkve nam kaže: To je punina života, zajedništvo života i ljubavi s Presvetim Trojstvom, a Djevicom Marijom i svim blaženicima; to je krajnji cilj i ostvarenje čovječjih najdubljih težnja, stanje najveće konačne sreće. Kao osvjetljenje možemo navesti neke slike koje nam Biblija donosi o Nebu i Vječnom životu, kao što su Očeva radost, svadba s Kristom, hram Božji.

Mi smo djeca Božja i kada se otkrije u punini ta naša stvarnost, mi ćemo se veseliti i rado boraviti uz nebeskoga Oca više negoli ijedno dijete uza svoga zemaljskog oca. Slobodno dajmo mjesta našoj mašti, jer rajska stvarnost neizmjerno nadilazi sva naša zamišljanja: Što oko ne vidje i uho ne ču, i u srce čovječe ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube.

Ljubav je bit Božja, i mi u Vječnome životu trajno sve više uranjamo u tu ljubav, koja je neizmjerna: jer to je ljubav Oca i Sina u Duhu Svetome! Slobodno možemo i dalje razmišljati o Vječnome životu slikedeći poredbe iz Biblije: mi smo obitelj Božja, koja se sjedinjuje u jedno potpuno zajedništvo s obitelji Božjom. U Vječnome životu će, dakle, biti posebna naša radost živjeti zajedno sa svima milima i dragima (roditeljima, braćom i sestrama, rodbinom, prijateljima i znancima). Ta mi smo tijelo Kristovo i udovi jedni drugima, a svaki se ud raduje zbog drugoga uda.

Možemo, dapače, dati oduška mašti i srcu s dosjetljivom Malom Terezijom govoreći: Ja ću u raju biti sretnija od Gospe. Divit ću se svojoj Gospici, Marija ne će imati tu sreću da ima svoju Gospu, nego će imati Malu Tereziju! Biblija nam govori o slavlju i trajnoj radosti u raju. Dakako, budući da ćemo imati i uskrsla tjelesa i novu zemlju i novo nebo, naša će sjetila na novi način uživati u svim stvorenim stvarima i uspinjati se Gospodinu i na novi ga način slaviti i pjevati novu pjesmu.

Nije stoga tek slučajno da su oni koji su imali sreću susresti se, po posebnom Božjem daru, s nebesnicima (npr. ukazanja Gospe), padali u zanos, ekstazu i da nisu mogli opisati tu sreću (npr. sv. Bernardica u Lurdu, fatimski pastiri).

U času smrti polagat ćemo ispit o ljubavi. Ako ga položimo, zauvijek ćemo se preseliti k Ljubavi.

Michel Quoist